

Fellinger Károly

CSÍPÓS KEDVÉBEN

János csípős kedvében van, nincs egy lyukas garasa sem, még a légy is jobban csípi, biztosan azért, mert a vesztét érzi a mihaszna. János elképzeli, amint egy

jelentéktelennek tűnő szúnyogcsípés végez vele, legalább felöntött volna előtte a garatra, vagy elütötte volna egy gyászszekér, ha már így elázott.

János, ha szabó volna, sose foltozná be a mélygazdagok zsebét, nem lenne a zsebükben, nem rendelkeznének vele, nem függne tőlük, zsebre vágná valamennyit.

János költő, verseket körmöl, de nem a pacsirta költötte. Nem tudja, nem képes saját magát sem elfogadni, hiszen az ajándék elfogadása a szabadság

feladásával jár, mint vödör a kútra. János inkább forrás akarna lenni, nem zavarja, hogy hálátlanok az emberek, ki a forrásból eleget ivott, háttal

fordul felé, a szegénység a reménység, hajtogatja, mint ahogy a fáradt szolga hajtogatja magát a gazdája előtt. János nyel, megbékül a maga kenyéréen.

VAKSÁG

János tudja, hogy a szerelem vak, de ha
nappal bekötöd a szemét egy fekete
kendővel, keresztüllát rajta. Mosolyog
a vak szerelem, hogyha a csalfa remény

viszi előtte a lámpást, egyengetni
akarva útját. Amikor a szerelem
aranypatkót talál, János tükröt mutat
neki, elhitei vele, hogy vaspatkó,

amit el kell hajítani, lehetőleg
a háta mögé, jó messzire, hogy aztán
szerencsét hozzon valaki másnak is, hisz
a szerencse forgandó, akit csak lát, lel,

azonnal megvakítja. János szerelmes
Juliba, virágot vesz neki, s ő azt
vázába rakja, a hatalmas asztal kö-
zepére, szemben ülnek, nem látják egymást.

MALACPERSELY

János bátor, nem kell biztatni, az ő
kezében elsül a kapanyél, a négy-
levelű lóhere is terem, bár csak
akkor hoz szerencsét, ha véletlenül

találunk rá, nem pedig célzottan, kész-
akarva, már előre kitervelten.
Egyedi ritkaságának és kereszt
alakjának köszönheti a varázs-

erejét, olvassa egy cikkben János,
majd megdöbben, hogy a legelső malac-
persely a messzi Indonéziából,
Jáva szigetéről került elő; a

nagy has a jólétet jelképezi, az
iszapban hempergés meg a hatalmas
föld szellemével való kapcsolatot.
Rézpénzeket tároltak bennük, talán

egy keresztény szerzetes hozta át őket
a vén Európába. János felkel,
elaludta a malacok álmát, het-
venkedik, mint az uraság malaca.

Akasha II., 12., 2021
(110 x 100 cm, akril, vászon)